

AREL IR MONTHLY

ISSN: 2822-3837

INTERNATIONAL RELATIONS - ULUSLARARASI İLİŞKİLER

MAYIS / MAY VOL 15

Rus-Ukrayna Çatışmasının Derin İncelemesi Deep Dive into the Russo-Ukrainian Conflict

Montrö Boğazlar Sözleşmesi Montreux Convention Regarding the Regime of the Straits

Çin İran Anlaşması China and Iran Agreement

Süveys Kanalı Krizi The Crisis of Suez Canal

Lübnan Titanik Gibi Batıyor Lebanon Is Sinking Like the Titanic

AREL IR MONTHLY

İmtiyaz Sahibi/Owner

İstanbul Arel Üniversitesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü (İng.)
İstanbul Arel University, Department of International Relations (Eng.)

Yönetici Editör/Executive Editor

Arş. Gör. Doğuş Sönmez

Editör/Editor

Meryem Alpar

Asistan Editör/Assistant Editor

Samiye Yüksel, Sırrı Can Yücel

Yayın Kurulu/Editorial Board

Ayşenur Durmaz, Fatma İnal, Gaye Gürbüz, Meryem Alpar, Muhammed Ulanmış, Refia Havva Bayır, Seher Tortop, Samiye Yüksel, Senanur Yıldız, Sırrı Can Yücel, Talha Çağman

Danışma Kurulu/Advisory Board

Assoc. Prof. Dr. Oktay Bingöl, Dr. Selma Şekercioğlu, Dr. Ali Bilgin Varlık

Kapak ve Sayfa Tasarımı/Cover and Page Design

Eren Öz, Şura Öztürk

T.C İSTANBUL AREL ÜNİVERSİTESİ-İSTANBUL AREL UNIVERSITY

İstanbul Arel University International Relations Club Department of
International Relations-Uluslararası İlişkiler (İngilizce)

arelusam@arel.edu.tr

Bu belgede yer alan hususların tüm sorumluluğu yazarlara ait olup İstanbul Arel Üniversitesi'ni ve üyelerini bağlamaz. Bu belgenin her hakkı, 5846 Sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu esasları çerçevesinde İstanbul Arel Üniversitesi Uluslararası ilişkiler (İngilizce) bölümüne aittir. *The information and views set out in this publication are those of the authors and do not necessarily reflect the official opinion of İstanbul Arel University.*

İçindekiler

Content

Rus-Ukrayna Çatışmasının Derin İncelemesi

Deep Dive into the Russo-Ukrainian Conflict.....4

Montrö Boğazlar Sözleşmesi

Montreux Convention Regarding the Regime of the Straits.....10

Çin İran Anlaşması

China and Iran Agreement.....15

Süveyş Kanalı Krizi

The Crisis of Suez Canal.....20

Lübnan Titanik Gibi Batıyor

Lebanon Is Sinking Like the Titanic.....23

Kitap İncelemesi

Book Review.....29

Uİ Terimler Sözlüğü

IR Glossary.....31

Türk Dış Politikası

Turkish Foreign Policy.....33

Rus-Ukrayna Çatışmasının Derin İncelemesi

Deep Dive into the Russo-Ukrainian Conflict

Ayşenur Durmaz
Talha Çağman

Son zamanlarda gündemi fazlasıyla meşgul eden Ukrayna-Rusya arasındaki uzun soluklu gerilim, Rusya'nın Ukrayna sınırındaki ve Kırım'daki askeri hareketliliğini arttırması üzerine daha da kötüleşmiştir.

Rusya-Ukrayna çatışmasının kökeni, Sovyetler Birliği'nin dağılmasına kadar uzanmaktadır. Rusya, Ukrayna'yı bir parçası olarak görmektedir ve Ukrayna'nın yabancı güçlerle iş birliği yapmasını istememektedir. Bu anlamda, Ukrayna ne zaman AB ve NATO ile bağlarını güçlendirmeye çalışsa devamında Rusya'nın tehditlerinin takip ettiği aşikârdır.

Rusya'ya Karadeniz filosunun bazı deniz tesislerini (Sivastopol dahil) kullanma hakkının tanınması ve Budapeşte Güvenlik Güvenceleri Mutabakatı'nın imzalanması gibi adımlar atılsa da ilişkiler Turuncu Devrim ve gaz anlaşmazlıkları gibi çeşitli ekonomik ve politik anlaşmazlıklar nedeniyle iyileşememiştir.

2010 yılında Rusya yanlısı Ukrayna Cumhurbaşkanı Viktor Yanukovych'in deniz tesislerinin kiralanmasını yenilemesi Ukrayna parlamentosunda huzursuzluğa neden olmuştur.

Avrupa Birliği ile ortaklık anlaşmasının askıya alması, 2014 yılında "Euromaidan" olarak bilinen bir protesto gösterisine neden olmuş ve Yanukovych ülkeden kaçmıştır. 1 Mart'ta Yanukovych Vladimir Putin'e başvurarak Ukrayna'da hukukun üstünlüğünü yeniden kurmasını istemiştir.

The Ukraine-Russia Crisis has been a hot topic recently. The long-standing Ukrainian-Russian tension worsened as Russia increased its military mobility on the Ukrainian border and in Crimea.

The origin of the Russian-Ukrainian conflict dates back to the dissolution of the Soviet Union. Russia sees Ukraine as a part of Russia and does not want Ukraine to cooperate with foreign forces. This stance is apparent as whenever Ukraine tries to strengthen their ties with the EU and NATO, Russian threats follow.

Despite attempts such as acknowledgment of the Black Sea fleet's right to use certain marine facilities (including Sevastopol) to Russia and signing of the Budapest Memorandum on Security Assurances, relations have not improved due to various economic and political disputes such as the Orange Revolution and gas disputes.

In 2010, pro-Russian president Viktor Yanukovych's renewal of naval facilities lease, and his pro-Russian views caused unrest in the Ukrainian parliament.

Suspension of the association agreement with the EU caused a public protest known as "Euromaidan" in 2014, which resulted in Yanukovych fleeing the country. On March 1, Yanukovych appealed Vladimir Putin, asking him to restore the rule of law in Ukraine.

Today, as Russia increased military activity in

Günümüzde ise Rusya'nın Ukrayna sınırında ve Kırım'da hareketliliği arttırmasının ardından Ukrayna, Rusya'nın işgal hazırlıklarına başladığını iddia etmiştir. Rusya, NATO'nun kendisini tehdit eden eylemlerde bulunduğunu ve faaliyet sebebinin gerektiğinde NATO'ya cevap verebilmek olduğunu söyleyerek bu iddiayı reddetti. NATO ise Rusya'nın bu tutumunun endişe verici olduğunu açıklamıştır.

Ukrayna ve Rusya arasındaki gerilim yükselmeye devam ederken, dış aktörler de bu gerilime dahil olmuşlardır. ABD ve Türkiye, Ukrayna'ya destek vermeye başlamışlardır. Hatta ABD, Ukrayna'yı Rusya'ya karşı desteklemek adına Karadeniz'e iki savaş gemisi göndereceğini açıklamıştır. Aslında tüm bu olayların nedenlerinin ve olası sonuçlarının daha iyi anlaşılabilmesi için bu dört aktörün gerilimdeki konumunun tek tek incelenmesi gerekmektedir.

İlk olarak, Rusya ile Ukrayna arasındaki çatışmayı anlamak için duruma daha geniş bir gözle bakmalı ve Rus dış politikasını incelemeliyiz. Rusya'nın uluslararası alandaki eylemlerine bakıldığında, Rusya'nın ağırlıklı olarak Ukrayna, Azerbaycan, Baltık ve Kafkasya ülkeleri gibi eski Sovyet ülkeleri üzerindeki gücünü ve et-

the Ukrainian border and in Crimea, Ukraine claimed that Russia had begun to prepare an invasion. Russia denied this claim, saying that NATO was engaged in actions that threaten him, and that the reason for activity was to be able to respond to NATO when necessary. NATO, on the other hand, announced that Russia's attitude is alarming.

As the tension between Ukraine and Russia continues to rise, external actors have also joined this conflict. The USA and Turkey started to support Ukraine. The USA has even announced that it will send two warships to the Black Sea in order to support Ukraine against Russia. In fact, in order to better understand the reasons and possible consequences of all these events, the position of these four actors in the conflict should be examined one by one.

First of all, to understand the conflict between Russia and Ukraine, we should look at the situation through a wider lens and inspect Russian foreign policy. By looking at Russia's actions in the international sphere, it can be seen that Russia is after increasing its power and influence predominantly on post-soviet countries such as Ukraine, Azerbaijan, and other Baltic and Caucasian states.

kisini artırmanın peşinde olduğu görülmektedir.

Rusya, bu hedefleri ilerletmek için Bağımsız Devletler Topluluğu (BDT) ve Avrasya Ekonomi Birliği (AEB) gibi kuruluşlar kurmuştur. Rusya hayatta kalmayı da sağlamak zorundadır ve Sovyet sonrası komşu bir ülkenin NATO ile bağlar kurduğunu ve AB'ye katılmaya hazırlandığını gördüğünde bunu kendi varlığı için bir tehdit olarak kabul etmiş ve güvenliği sağlamak için gücünü maksimize etmeye çalışmıştır. Rusya, farklı bir politika olsa da yine de ofansif realizme uygun olan, Avrasyacı bir bakış açısını da izlemektedir. Bu görüş Vladimir Yakunin'in (Putin'in yakın arkadaşı ve KGB mensubu) şu sözlerinde görülebilir: "Rusya, Avrupa ile Asya arasında değil. Avrupa ve Asya, Rusya'nın solunda ve sağındadır. Biz onlar arasında bir köprü değil, Rusya'nın Doğu ve Batı'nın medeniyet topluluklarını birleştirdiği ayrı bir medeniyet alanıyız."

Rusya kendisini merkezde, batı ile doğuyu ise iki yanında görmektedir. Rusya'nın saldırgan yöntemleriyle birleşen bu görüşler, gelecekte Ruslar için "Lebensraum" benzeri bir kavramın temelini oluşturabilir. Şu söylenebilir ki Rusya kendisini Batı güçlerine karşı bir denge olarak görmektedir ve yerini güvence altına almak ve gücünü maksimize etmek için aktif bir çatışmaya girmeye hazırdır.

İkinci olarak, ABD başkanı Biden, Rusya'nın Ukrayna sınırına asker yığması konusundaki endişelerini belirterek, ABD'nin Ukrayna'nın yanında olacağını söylemiştir. Bu nedenle, ABD'li bir yetkili, 8 Nisan'da, ABD'nin Ukrayna'ya yardım etmek için Karadeniz'e savaş gemisi göndereceğini açıklamıştır.

Hatta ABD, savaş gemilerini boğazlardan geçirebilmek için Türkiye ile de iletişime geçmiştir. Ancak, ABD'nin bu gemileri Rusya'ya karşı kullanmak gibi bir niyetinin olmadığını ve Rusya'nın savaş gemilerini de dikkate alarak kararlar vermesi için bu kararın alındığını eklemiştir. ABD, savaş gemileri ile Rusya'yı tehdit ederek gambot diplo-

To further these goals, Russia established organizations such as the Commonwealth of Independent States (CIS) and Eurasian Economic Union (EAEU). Russia also has to ensure its survival, and when it sees a neighboring post-soviet country establishing ties with NATO and prepares to join the EU, Russia takes it as a threat to its being and tries to maximize its power to ensure security. Although a different policy, yet still in line with the offensive realism, Russia is also following a Eurasian view. This view can be seen in Vladimir Yakunin's words (a close friend to Putin and a KGB member) "Russia is not between Europe and Asia. Europe and Asia are to the left and right of Russia. We are not a bridge between them but a separate civilizational space, where Russia unites the civilizational communities of East and West."

Russia sees itself located at the center and the west and the east are on its sides. These views combined with Russia's aggressive methods may lie the foundations of a concept similar to "Lebensraum" for the Russians in the future. Thus, it can be said that Russia sees itself as a counterbalance to the Western forces and is ready to go into active conflict to secure its place and maximize its power.

Secondly, US President Biden expressed his concerns on Russia's troop deployment on the Ukrainian border, saying the US will stand by Ukraine. Therefore, a US official announced on April 8 that the US would send warships to the Black Sea to help Ukraine.

In fact, the USA contacted Turkey in order to pass its warships through the straits. However, he added that the US had no intention of using these ships against Russia, adding that this decision was taken for Russia to make decisions considering the warships. The USA tried to use gunboat diplomacy by threatening Russia with its warships. However, Russia did not take the US move kindly and said that the US should give up this decision for its own sake. Russia stated that the military activity in Crimea and on the border

masisi yapmaya çalışmıştır. Lakin Rusya, ABD'nin bu hamlesini hiç hoş karşılamamıştır ve ABD'nin bu kararından kendi iyilikleri adına vazgeçmesi gerektiğini söylemiştir. Rusya, Kırım ve Ukrayna sınırındaki askeri hareketliliğin NATO'ya karşı yapılmış olan üç haftalık bir tatbikat için olduğunu belirterek, eğer ABD Karadeniz kıyılarına yaklaşırsa bu durumun değişeceğini de eklemiştir. Türkiye, Amerikan gemilerinin 4 Mayıs'a kadar Karadeniz'de kalacağını duyurduğunda, ABD gemileri yollamaktan vazgeçmiştir.

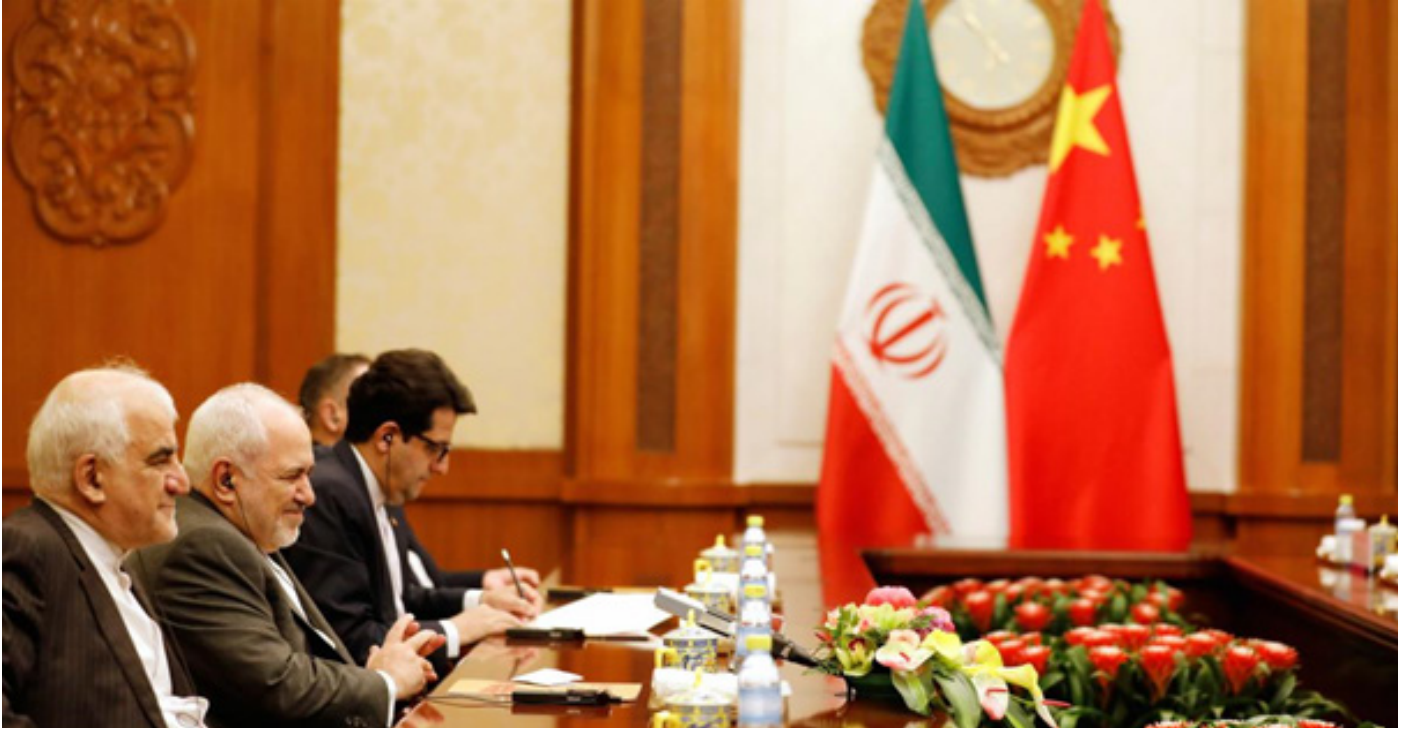
Üçüncü olarak, Ukrayna, Rusya ve ABD arasındaki tampon bölgelerden birisidir. Rusya'nın Kırım'ı işgal etmesinden bu yana ABD, Ukrayna'ya maddi ve askerî olarak yardımlar yapmaktadır. Özellikle Trump döneminde, ABD Ukrayna'ya tanksavarlar ve füze rampaları gibi silahlar göndermiştir. Günümüzde ise ABD, Ukrayna'yı desteklemeye devam etmektedir. ABD, Karadeniz'de daha aktif bir rol alabilmek ve Karadeniz'de meydana gelen anlaşmazlıkları çözen ülkelerden biri olabilmek için Ukrayna'nın bölgedeki varlığını fazlasıyla önemsemektedir.

Son olarak, Ukrayna-Rusya çatışmasına dahil olan bir diğer ülke ise Türkiye olmuştur. Türkiye, gerilimin başından itibaren Ukrayna'yı desteklemiştir. Türkiye'nin çatışmada Ukrayna'nın yanında olmasının birçok nedeni vardır. Öncelikle

with Ukraine is for a three-week exercise against NATO, adding that this situation will change if the USA approaches the Black Sea coast. Shortly after Turkey announced that US warships would remain in the Black Sea until May 4, the US gave up sending warships to the Black Sea.

Thirdly, Ukraine is one of the buffer zones between Russia and the USA. Since the Russian invasion of Crimea, the USA has been providing financial and military aid to Ukraine. Especially during the Trump era, the US sent weapons such as anti-tank guns and missile launchers to Ukraine. Today, the USA continues to support Ukraine. In order for the USA to take a more active role in the Black Sea and to be one of the countries that resolve the conflicts in the Black Sea, attaches the USA great importance to Ukraine's presence in the region.

Finally, another country involved in the Ukraine-Russia conflict is Turkey. Turkey has supported Ukraine from the beginning of the conflict. There are many reasons why Turkey has sided with Ukraine in the conflict. First of all, Turkey and Ukraine have a deep alliance going back to the foundation of Ukraine. Parties established a High-Level Strategic Council in 2011, and on multiple occasions showed their interest in forming a stronger bond. Turkey showed support to Ukraine on its "sovereignty and territorial integrity within

Türkiye ve Ukrayna'nın, Ukrayna'nın kuruluşuna kadar uzanan derin bir ittifakı vardır. Taraflar, 2011 yılında bir Yüksek Düzeyli Stratejik Konsey kurmuş ve birçok durumda daha güçlü bir bağ kurma konusundaki ilgilerini göstermişlerdir. Türkiye, Ukrayna'ya "Kırım Özerk Cumhuriyeti ve Sivastopol şehri de dahil olmak üzere uluslararası alanda tanınan sınırları içinde egemenliği ve toprak bütünlüğü" konusunda destek vermiştir. Türkiye için bir diğer önemli nokta ise bölgede yaşayan Kırım Tatarlarıdır. Türkiye, Kırım Tatarlarını soydaş olarak görmektedir ve onlara destek göstermektedir. Türkiye ayrıca Ukrayna'ya AB ve NATO'ya katılım sürecinde de destek vermektedir. Dolayısıyla bu faaliyetlere bakıldığında, Rusya ile Türkiye arasındaki ilişkiye rağmen Türkiye'nin Ukrayna'yı bir kez daha desteklemesi şaşırtıcı değildir. Elbette Ukrayna'nın NATO üyesi olma girişimleri Türkiye'nin kararında büyük rol oynamaktadır, ancak tek neden bu değildir. Ukrayna Cumhurbaşkanı Volodymyr Zelenskyy, İstanbul ziyaretinde Karadeniz bölgesi hakkında konuşurken "Kiev ve Ankara'nın vizyonların hem tehditlerin kendileri hem de bu tehditlere cevap verme yolları ile örtüştüğünü" belirtmiştir.

internationally recognized borders, including the Autonomous Republic of Crimea and the city of Sevastopol." Another important point for Turkey is the Crimean Tatars. Turkey sees Crimean Tatars as kin and shows support to them. Also, Turkey showed support for Ukraine in its process to join the EU and NATO. So, looking at these activities it's not surprising that Turkey once again supports Ukraine despite the relationship between Russia and Turkey. Certainly, Ukraine's attempt to become a NATO member plays a big role in Turkey's decision, but it's not the sole reason. On his visit to İstanbul, Ukrainian president Volodymyr Zelenskyy stated when talking about the Black Sea region that "visions of Kiev and Ankara coincide on both regarding the threats themselves and the ways of responding to those threats."

It seems that Turkey wants to restrain Russia's presence in the Black Sea and sees Ukraine as a valuable ally in the matter. Also, Turkey and Ukraine have joint defence projects ranging from navy corvettes to UAVs. These projects are important for the defence and economic policies of both countries. So, Turkey wants to strengthen its ties with Ukraine to control the Black Sea Re-

Görünen o ki Türkiye, Rusya'nın Karadeniz'deki varlığını kısıtlamak istemektedir ve Ukrayna'yı bu konuda değerli bir müttefik olarak görmektedir. Ayrıca Türkiye ve Ukrayna'nın donanma korvetlerinden İHA'lara kadar uzanan ortak savunma projeleri vardır. Bu projeler her iki ülkenin savunma ve ekonomi politikaları açısından önemlidir. Dolayısıyla Türkiye, Karadeniz Bölgesini kontrol etmek için Ukrayna ile bağlarını güçlendirmek, ülkeler arasındaki ortak savunma projelerini ilerletmek ve yerel Kırım Tatar nüfusunun güvenliğini sağlamak istemektedir. Gelecek vaat eden bir NATO üyesine yardım etmek Türkiye'nin çıkarlarına uygundur çünkü Türkiye ve Rusya iş birliği içinde olmalarına rağmen bazı konularda bireysel çıkarlardan kaynaklı olarak, iki ülke arasında sık sık gerilim yaşanmaktadır. Bu noktada ise Rusya ve Türkiye ittifakı, ittifakların esnekliği yaklaşımı ile ilişkilendirilebilir.

Sonuç olarak, her iki tarafın açıklamaları, çatışmanın yakın zamanda çözülmeyeceğini, her iki tarafın da iktidarı ve müttefiklerini toplamaya çalıştığını göstermektedir. ABD ve Türkiye'nin yanı sıra dış aktörler de çatışmaya dahil olmaya başlamıştır. Böylelikle Karadeniz bölgesi uluslararası ilişkiler için çekim merkezi haline gelmektedir.

gion, and further the joint defence projects between the countries and ensure the security of the local Crimean Tatar population. Helping an aspiring NATO member suits Turkey's interests as despite the level of cooperation between Turkey and Russia there is frequent tension between the two to the point that the alliance has become an example of the flexibility of alignment approach.

In conclusion, statements of both sides indicate that the conflict will not be settled anytime soon, both sides are trying to amass power and allies. Foreign actors besides the USA and Turkey are starting to get involved in the conflict. Thus, the Black Sea region becomes a center of attraction for international relations.

References:

<https://rusi.org/commentary/russia-piles-pressure-ukraine>

<https://www.dw.com/en/russia-sends-warships-for-maneuver-amid-tension-near-crimea/a-5723816>

<https://www.haberchannel.com/genel/turkiye-ukrayna-heyetler-arasi-gorusmesi-basladi-h29905.html>

Montrö Boğazlar Sözleşmesi

Montreux Convention Regarding the Regime of the Straits

Samiye YÜKSEL
Sırrı Can YÜCEL

İstanbul Sözleşmesi'nin Cumhurbaşkanlığı kararıyla feshedilmesinin ardından Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi içerisinde uluslararası anlaşmalardan çıkılma yöntemiyle ilgili başlayan tartışmalar, Montrö Sözleşmesi'ni bir daha gündeme getirdi.

Bulgaristan Krallığı, Fransa Cumhuriyeti, Büyük Britanya, İrlanda ve Denizaşırı Britanya Ülkeleri, Hindistan İmparatorluğu, Elenler Krallığı, Japonya İmparatorluğu, Romanya Krallığı, SSCB, Yugoslavya Krallığı ve Türkiye Cumhuriyeti arasında 1936 yılında imzalanan Montrö Boğazlar Sözleşmesi, Türkiye'ye İstanbul ve Çanakkale Boğazları üzerinde tam kontrol hakkı veren ve savaş gemilerinin geçişini düzenleme hakkı veren uluslararası sözleşmedir. Bu yazıda, tanımını yapmış olduğumuz Montrö Boğazlar Sözleşmesi hakkında bilgi verilecek, anlaşmanın imzalandığı dönemin ve günümüz döneminin şartları incelenecek, Türk dış politikası yorumlanarak "Türkiye'nin hakları

After the termination of the Istanbul Convention by the Presidential Decree, the discussions within the Presidential Government System regarding the method of exiting from international agreements brought the Montreux Convention to the agenda once again.

The Montreux Straits Agreement, signed between the Kingdom of Bulgaria, the Republic of France, the Great Britain, Ireland, and the British Overseas, the Empire of India, the Kingdom of the Hellenes, the Empire of Japan, the Kingdom of Romania, the USSR, the Kingdom of Yugoslavia, and the Republic of Turkey in 1936, is the international convention that grants Turkey full control over the Bosphorus and Dardanelles Straits, and gives it the right to regulate the passage of warships. In this article, information will be given about the Montreux Straits Convention, which we have defined, the conditions of the period in which the agreement was signed, and today's pe-

nelerdir?” ve “Montrö Boğazlar Sözleşmesi iptal edilebilir mi?” gibi sorulara cevap aranacaktır.

Türk dış politikası “Yurtta barış dünyada barış” ilkesi doğrultusunda şekillenmiştir. Atatürk Dönemi olarak da bilinen bu döneme gelişmeler ve mevcut olayların gidişatına göre 1923 – 1932 yıllarına birinci dönem, 1932 – 1938 yıllarına da ikinci dönem olarak bakılabilir. İkinci dönem dış politikasında önemli değişimler yaşanmıştır. Batılı devletlerle Lozan Anlaşması’ndan kalan sorunlar yavaş yavaş çözüme ulaşmaya başlamış ve Türkiye sadece kendi problemleriyle ilgilenen bir ülke olmaktan çıkıp bölge ve dünya barışına katkı sağlamış, ulusal örgütlere üye olmuş ve barışçıl bir politika uygulamıştır.

Boğazlar tarih boyunca Türkiye için çok büyük önem taşımıştır. Atatürk’ün önderliğinde kurulmuş Yeni Türk Devleti de geçmiş tecrübeleri doğrultusunda boğazların mutlak hakimiyetini Misak-ı Milli ile kabul etmiş, Lozan Barış Konferansı’nda sürekli olarak savunmuş fakat ne yazık ki istediği sonucu elde edememiştir.

1923 yılında sonlanan Lozan Barış Konferansı’nda Boğazlar üzerinde Türkiye’ye birçok konuda garantiler verilmiştir. Fakat verilen bu garantiler ülkeyi sadece 1930’lu yılların başlarına kadar tatmin edebilmiştir. 1935 yılında Türkiye’nin boğazların silahsızlanması hükümlerinin kaldırılmasını istemesi ne yazık ki onay alamamıştır.

1936’da İtalya’nın Habeşistan’ı işgal etmesi üzerine Türkiye 10 Nisan 1936’da ilgili taraflara verdiği nota ile “Avrupadaki buhranların 1923 Boğazlar Sözleşmesi ile Boğazların güvenliği için verilmiş kolektif garantiyi artık işlemez hale getirdiğini” belirterek, kendi güvenliği, savunması ve egemenlik haklarının korunması bakımından bu statünün değiştirilerek, Boğazların askerileştirilmesini istedi.

Savaş içinde boğulan ve sorunlarını kaba kuvvetle çözüme kavuşturan Avrupa’da bu istek sempati

riod will be examined, by interpreting Turkish foreign policy, and answers to questions such as “What are the rights of Turkey?” “Can Montreux Straits Convention be cancelled?” will be sought.

Turkish foreign policy has been shaped in line with the principle of “Peace at home, peace in the world”. This period, also known as the Atatürk Period, can be regarded as the first period between 1923 - 1932 and the years 1932 - 1938 as the second period according to the developments and the current course of events. In the second period, important changes occurred in foreign policy. The problems left behind by the Treaty of Lausanne with Western states started to be resolved gradually, and Turkey stopped being a country dealing only with its own problems, contributed to the peace in the region and the world, became a member of national organizations and implemented a peaceful policy.

Straits have been of great importance for Turkey throughout history. The New Turkish State, founded under the leadership of Atatürk, accepted the absolute sovereignty of the straits with the National Pact, in line with its past experiences, and defended it continuously in the Lausanne Peace Conference, but unfortunately, it could not achieve the desired result.

At the Lausanne Peace Conference, which ended in 1923, guarantees were given to Turkey on many issues on the Straits. However, these guarantees could only satisfy the country until the early 1930s. Unfortunately, in 1935, Turkey’s request for the disarmament provisions of the straits to be lifted could not be approved.

After Italy invaded Abyssinia in 1936, Turkey gave a note to the parties on 10 April 1936, stating that “the crises in Europe made the collective guarantee given by the 1923 Straits Convention inoperative,” and changed this status in terms of protecting their rights and demanded the militarization of the Straits.

ile karşılandı. İngiltere önderliğindeki girişimler ile 2 Haziran 1936'da İsviçre'nin Montrö (Montreux) kentinde toplanan taraflar, 20 Temmuz 1936'da Montrö Boğazlar Sözleşmesi'ni imzaladı.

Sözleşme Türkiye Cumhuriyeti, SSCB, Büyük Britanya, Bulgaristan Krallığı, Japonya İmparatorluğu, Fransa Cumhuriyeti, Romanya Krallığı, Yugoslavya Krallığı ve Yunanistan tarafında imzalanmış, 1938 yılında İtalya da sözleşmeyi onaylamıştır.

Türkiye, jeopolitik ve stratejik bütünlüğünü sağlamış, ulusal bir sorununu çözmüş ve yeniden söz sahibi olmaya başlamıştır. Bu sözleşme Türkiye'nin önemli bir başarısı olmuştur ve dış politikada yeni bir dönemi başlatmıştır. Türk-İngiliz ilişkileri işbirliğine ulaşmış ve İngiltere Boğazlardaki güvenliğin Türkiye olmadan sağlanamayacağını savunmuştur.

Bu yakınlaşma sürerken bir yandan da Türk-Sovyet ilişkileri bozulmaya başlamıştır. Boğazlar üzerinden Çarlık Rusya'sının politikasını yürütmek isteyen Sovyetler Birliği, Türkiye ile karşı karşıya gelmiştir. Hedeflenen politika iki ülkenin arasında gerginlik çıkartmış ve Türkiye'nin İngiltere ile hareket etmesine sebep olmuştur.

This request was met with sympathy in Europe, which was drowned in the war and solved its problems with brute force. The parties gathered in Montreux, Switzerland on June 2, 1936, with the initiatives led by England, signed the Montreux Straits Convention on July 20, 1936.

The convention was signed by the Republic of Turkey, the SSCB, the Great Britain, the Kingdom of Bulgaria, the Empire of Japan, the Republic of France, the Kingdom of Romania, the Kingdom of Yugoslavia and Greece, and in 1938, Italy ratified the convention.

Turkey has ensured its geopolitical and strategic integrity, solved a national problem and started to have a say again. This contract has been an important success of Turkey and started a new era in foreign policy. Turkish-British relations have reached cooperation and Britain has argued that security in the Straits cannot be achieved without Turkey.

While this convergence continued, Turkish-Soviet relations began to deteriorate. The Soviet Union, which wanted to carry out the policy of Tsarist Russia through the Straits, came

O dönem Türkiye'ye sağlanan destek İngiltere'den gelmiştir. Çeşitli sanayi işletmeleri ve askeri ihtiyaçlar için 27 Mayıs 1938'de 16 milyon İngiliz sterlini tutarında bir kredi antlaşması imzalanmıştır. Ardından Türkiye, İngiltere ve Fransa ile "Karşılıklı Yardım Antlaşması" imzalamıştır. Ülkemiz, diktatörlük ve baskı rejimlerinin değil, demokratik ve özgür ilkelerin savunulduğu Batılı ülkelerin yanında yer alacağını ilan etmiştir.

İmzalanan Montrö Sözleşmesi aynı zamanda İtalya'ya karşı, İngiltere ve Fransa'nın Akdeniz'de kuvvetlenmesine sebep olmuş, Sovyetler'in gelecekte Akdeniz'deki genişleme emellerini de engellemiştir.

Montrö Boğazlar Sözleşmesi'nde Türkiye'ye geniş haklar tanınmıştır. Örneğin 24. maddeye göre sözleşmedeki hükümleri uygulayan ve denetleyen taraf Türkiye'dir. Aynı maddede Uluslararası Boğazlar Komisyonu'nun yetkilerinin Türkiye'ye geçtiği belirtilmiştir. Protokolün 1. Fıkrasına göre Türkiye Boğazlar bölgesine hemen asker sokabilecektir. Bu maddeler göz önünde bulundurulduğunda Montrö Boğazlar Sözleşmesi'nin, Boğazlarda tam anlamıyla Türk kontrolünü sağladığını söylemek mümkündür.

19. maddede açıkça belirtildiği üzere savaş zamanlarında, savaşan ülkelerin savaş gemileri Boğazlardan geçemeyecektir. Buna ek olarak 23. maddede askeri uçakların Boğazlardan geçip geçmemesine izin verme yetkisinin tamamen Türkiye'ye bırakıldığı açıkça belirtilmiştir. Bu bilgilerden yola çıkarak Montrö Boğazlar Sözleşmesi'nin Türkiye'ye Boğazları ve Karadeniz'i savaşan tarafların savaş gemilerine ve uçaklarına kapatma gücü verdiği yorumu yapılabilir.

Sözleşmenin 28. maddesinde sözleşmenin nasıl iptal edileceği açıklanmıştır. Bu maddeye göre sözleşmenin yürürlük süresi 20 senedir ve bu süre 9 Kasım 1956 tarihinde sona ermiştir. Fakat sözleşmenin iptal edilebilmesi için depoziter devlet olan Fransa'ya imzacı

face to face with Turkey. The targeted policy caused tension between the two countries and caused Turkey to act together with Britain.

The support provided to Turkey at that time came from England. A loan agreement of 16 million British pounds was signed on May 27, 1938 for various industrial enterprises and military needs. Subsequently, Turkey signed a "Mutual Aid Agreement" with Britain and France. Our country has declared that it will stand by Western countries where democratic and free principles are defended, not dictatorship and oppression regimes.

The Montreux Convention, which was signed, also caused Britain and France to strengthen in the Mediterranean against Italy and prevented the Soviet's future expansion ambitions in the Mediterranean.

A wide range of rights have been granted to Turkey in the Montreux Straits Convention. For example, according to the 24th article, Turkey is the party that implements and inspects the provisions of the contract. In the same article, it was stated that the powers of the International Straits Commission were transferred to Turkey. According to Paragraph 1 of the Protocol, Turkey will be able to bring troops into the Straits region immediately. Considering these articles, it is possible to say that the Montreux Straits Convention provides full Turkish control in the Straits.

As clearly stated in Article 19, warships of warring countries will not be able to pass through the Straits in times of war. In addition, Article 23 clearly states that the authority to allow military aircraft to pass through the Straits is entirely left for Turkey. Based on this information, it can be interpreted that the Montreux Straits Convention gives Turkey the power to close the Straits and the Black Sea to the warships and planes of the warring parties.

In the 28th article of the contract, it is explained how the contract will be cancelled. According to this article, the validity period of the contract is

devletlerden birinin sözleşmede yer aldığı şekliyle fesih beyanını bildirmesi gerekmektedir. Şimdiye kadar birçok defa sözleşmenin feshi veya değiştirilmesi gündeme gelmesine rağmen bugüne kadar bu süreç hiç işletilmemiştir.

Tüm bunlara ek olarak bugün imzacı devletlerden birinin bu süreci başlatması halinde sözleşme talebin yapıldığı tarihten başlamak üzere iki yıl daha yürürlükte kalacaktır. Sözleşme'nin iptali ise ancak bu sürenin sonunda gerçekleşecektir. Sözleşmeye göre yeni bir sözleşmenin yapılması için imzacı devletlerin tekrar bir konferansta bir araya gelmesi gerekmektedir. Ancak bu konferans sonunda yeni bir anlaşmanın imzalanıp imzalanmayacağı kesin değildir.

20 years and this period expired on 9 November 1956. However, in order for the contract to be cancelled, one of the signatory states must notify France, which is the depositary state, of the termination declaration as stated in the contract. Although the termination or amendment of the contract has been on the agenda many times, this process has never been carried out so far.

In addition to all these, if one of the signatory states initiates this process today, the contract will remain in effect for two more years starting from the date of the request. The cancellation of the contract will only take place at the end of this period. According to the convention, in order to conclude a new contract, the signatory states must come together again at a conference. However, it is not certain whether a new agreement will be signed at the end of this conference.

References:

<https://www.bbc.com/turkce/haberler-turkiye-56637268>

Çin İran Anlaşması

China and Iran Agreement

Gaye Gürbüz
Muhammed Ulanmış
Senanur Ayyıldız

Deng Xiaopeng döneminde bugüne geliştirilen ekonomik düzenlemeler sayesinde Çin günümüzde dünyanın önde gelen ekonomilerinden birini oluşturmaktadır. Gelişen ekonomisiyle birlikte yükselen güç (rising power) olarak anılan Çin'in uluslararası alanda yaptığı anlaşmalar dikkat çekmektedir.

27 Mart 2021 tarihinde Çin ve İran arasında imzalanan Stratejik İş birliği Anlaşması da bu anlaşmalardan biridir. Anlaşma, temelde iki ülke arasında petrol üretimi, taşımacılığı, güvenliği ve Çin'in "Kuşak ve Yol" projesi kapsamında İran'da demiryolları, karayolları ve limanlarda gerçekleştireceği yatırımları kapsamaktadır. Resmi olarak kesinleşmemiş olmasına rağmen, Çin'in İran enerji sektörüne 280 milyar dolar ve altyapı geliştirme faaliyetlerine 120 milyar dolar yatırım yapacağı tahmin edilmektedir. Bununla birlikte İran'ın ise uygun fiyatlı petrol satışı gerçekleştireceği belirtilmektedir.

Thanks to the economic regulations improved since the era of Deng Xiaopeng, today China is one of the leading economies in the world. The agreements of China that called as a rising power with developments in its economy, in the international area draw attention.

The Strategic Partnership Agreement, which was signed between China and Iran on March 27, 2021, is one of these agreements. The agreement mainly includes oil production, transportation, security, and investments that will be made in the railways, highways, and ports in Iran within the scope of the "Belt and Road" project of China. Although it is not officially finalized, it is estimated that China will invest 280 billion dollars in the Iranian energy sector and 120 billion dollars in infrastructure development activities. At the same time, it is stated that Iran will sell oil at affordable prices.

En önemli konunun ise anlaşmanın, ABD-İran arasında nükleer anlaşma konusunda sıkıntılı bir süreç devam ederken ortaya çıkması olduğu söylenebilir. İran'ın Çin ile yakınlaşması, ABD'ye karşı siyasi bir hamle olarak değerlendirilmektedir. Aynı zamanda bu durumun uluslararası alanda ABD-Çin rekabeti anlamında önemli role sahip olduğu söylenebilir. Çin'in ekonomik anlamdaki hızlı yükselişinin başlangıcından bugüne, ABD ile Çin arasında 2050 yılına kadar küresel güç geçişi sürecinin gerçekleşeceği iddiaları öne çıkmaktadır. Yönetici güç (ruling power) ABD ve yükselen güç (rising power) Çin arasındaki bu rekabet uluslararası alandaki ilişkilerin şekillenmesinde de oldukça önemlidir.

Orta Doğu, Çin ve ABD rekabetinde önemli bölgelerden biri olmaya başlamıştır. Son yıllarda ABD ne bu bölgeden geri çekildi ne de ileri bir adım attı. Bu durum ise rakiplerine Orta Doğu'da yeni olanaklar yarattı. Rusya, Suriye'ye müdahale yoluyla Sovyetler Birliği'nin eski rolünü yeniden canlandırma fırsatı buldu. Çin ise ABD'nin uzun vadeli güç kaybettiğine ve yeniden toparlanamayacağına inanıyor. Kendisini de dünyanın yükselen gücü olarak görüyor. Bu büyüklükte bir gücün Orta Doğu'yu göz ardı etmesi beklenemez. Körfez'de stratejik iş birliği, İran'a kısa vadede sağlayacağı faydaya kıyasla Çin'in uzun vadeli hedefleri bakımından çok daha büyük öneme sahip.

Çin'in hedeflerine bakacak olursak, Çin Komünist Partisi'nin İngilizce yayın organı China Daily, Çin Dışişleri Bakanı Vang'ın beş hedefli bir plan açıklamasına yer veriyor. Planın amacı ise "Filistin-İsrail diyalogunu geliştirme, İran'la nükleer anlaşmayı yeniden başlatma ve bölgede güvenlik çerçevesi inşa etme yoluyla Orta Doğu'da güvenlik ve istikrarın sağlanması" şeklinde ifade ediliyor. Bunlar Batılı diplomatların da kullandığı ifadeler. Ancak ABD, Soğuk Savaş sona erdikten sonraki dönemde Orta Doğu'yu kendi alanı olarak gördü.

It can be stated that the most crucial issue is that the agreement emerged during a problematic time period between the US and Iran in terms of the nuclear deal. Iran's rapprochement with China is considered as a political move against the United States.

In addition, it can be claimed that this situation plays an important role in terms of rivalry between the US and China. From the beginning of China's rapid rise in economic terms to today, the claims that the global power transition process between the US and China will take place by 2050 stand out. The rivalry between the ruling power the US and rising power China is so important in terms of shaping the international relations.

The Middle East is one of the most crucial regions in the US-China competition. The USA did not recede or did not step to forward thus the USA gave opponents chance in the Middle East. When Russia muscle in on Syria, they portrayed again the role of the Soviet Union. Furthermore, China believes that the USA is losing power they will not convalesce. China sees itself as the world's rising power. A power of this magnitude cannot be expected to ignore the Middle East. That agreement in the Gulf can provide an advantage for Iran in the short term, on the other hand, the agreement is crucial for China's long-term goals.

When we observe China's long-term goals, there is a plan which is consisting of five targets according to China Daily which is Communist Party's English media organ. The aim of the plan is "developing Israel and Palestine dialogue, restarting nuclear agreement with Iran, providing security and stability in the Middle East". Expressions also used by Western diplomats. However, the USA adopted the Middle East as own area.

The Middle East has been drawing the attention of countries and civilizations for centuries. After

Orta Doğu uzun yüzyıllardır birçok ülke ve medeniyetin dikkatini çekmektedir. Uzun senelerdir devam eden Batı müdahalesinin ardından bir Çin dokunuşu Orta Doğu coğrafyasına giriş yapmış bulunmaktadır. Fakat Çin bu dokunuşu Batı'nın yaptığı sert güç şeklinde değil, yumuşak güç ile yapmaktadır. Anlaşma ise yumuşak güç için kuvvetli bir örnektir. Yani kısacası Çin işgal yerine karşılıklı bağımlılık yöntemlerini de kullanarak İran üzerinden Orta Doğu'ya ilk adımlarını atmıştır.

Çin bu adımları ile Orta Doğu'da yeni bir aktör olma şansını elde etmiştir. Haliyle bu durum ABD için yeni bir mücadele sahası anlamına gelmektedir. Yani Rusya'dan sonra yükselen bir güç olan Çin, ABD'nin Orta Doğu'daki yeni rakibi olabilir. Çin aynı "Bir kuşak bir yol" projesi ile başlattığı atılımı kuvvetlendirmek adına dünyanın birçok yerinde olduğu gibi kendine yeni partnerler arayıp bulmaktadır. Ve bu arayışlar sırasında hegemon devlet Amerika ile birçok defa karşılaşp, birbirlerinin ayaklarına basmaktadırlar. İran ise bunun en kritik örneklerinden birisidir ve gelecekte Çin'in bu yatırımının kendisine iyi ya da kötü anlamda geri dönüşünü göreceğiz.

the Western interference which has been continuing, China's touch entered the Middle East. Though China did not touch with hard power, China used the soft power and agreement reflects the soft power. The agreement is a strong example of soft power. So, China did not use the invasion but then we there can be interdependency. Regardless of the consequence, China took the first steps to the Middle East through Iran.

With these steps, China can be a new actor in the Middle East. Consequently, it can mean a new arena for the USA. In a word, as a rising power, China can be a new actor and competitor for the USA after Russia in the Middle East. China wanted to tone up the "One belt one road project" therefore they desire to find new partners around the world. And during these studies, they encounter the USA so many times and stepped on each other's feet. Iran agreement is a crucial example for that encounter, and we will see positive or negative effects on China's investment.

It shows that Iran, which has some problems with the USA, aims to increase its interests to the

ABD ile birtakım sorunlar yaşayan İran'ın dengeli ilişkiler kurarak çok taraflı bir dış politika izlemesi, çıkarlarını azami derecede arttırmayı hedeflediğini göstermektedir. İran hükümetinin ABD ve AB ülkeleriyle imzaladığı nükleer anlaşma, İran'a yaptırımların kaldırılması konusunda büyük bir avantaj sunmuştur ve yaptırımların hafiflemesi sonucunda Çin ile yapılan iş birliği hızlandırılmıştır. İki hükümet arasında imzalanan uzun vadeli anlaşma, İran'ın ekonomik olarak büyümesine ivme kazandırmaktadır. ABD ile sorunlu ilişkiler içinde olan İran'ın Çin ile stratejik bir anlaşmaya imza atmasının İran için oldukça önemli etkileri vardır.

Öncelikle, Çin'in İran'da yapılacak birçok farklı projede varlığının artırılması öngörülmektedir. Anlaşma metninde İranlı insanların hayatlarına büyük dokunuşlar yaparak değişim getirecek projeler yer almaktadır. Bunun dışında ABD'nin uyguladığı yaptırımlar nedeniyle petrol konusunda sıkıntılar yaşayan İran, anlaşma sayesinde Çin'den petrol satışı konusunda destek almaktadır. Bu da İran'ın ekonomisini az da olsa refaha kavuşturacak hamlelerden biridir. Ayrıca Çin, İran'ın altyapısını geliştirmek için yapacağı projelerle İran'ın ticari konumda yükselme planını desteklemektedir. Anlaşma sayesinde ABD'nin bölgedeki etkisi ve gücü zayıflayacaktır. Çin ve İran arasındaki bu anlaşma, ABD'ye karşı güçlü bir darbe olarak değerlendirilmektedir.

Ekonomik alanda yükselen ve kendini geliştiren Çin, dünyanın ikinci büyük ekonomisine sahiptir. Çin'in uluslararası arenada yaptığı atılımlar ekonomisine ve siyasi gücüne önemli ölçüde katkı sağlamaktadır. Çin'in İran'la yaptığı anlaşma da bu atılımlardan biridir. İran ve Çin'in yaptığı bu hamle ABD'ye karşı bir darbe niteliğindedir. ABD-Çin arasında süregelen güç rekabetinin uzun vadede devam edeceği öngörülmektedir.

ABD'nin Orta Doğu'da hiçbir adım atmaması ve rakiplerine fırsat vermesi, Çin'in ABD'nin

maximum extent by establishing balanced relations and following a multilateral foreign policy. The nuclear agreement signed by the Iranian government with the USA and EU countries has given Iran a great advantage in lifting the sanctions, and cooperation with China has been accelerated as a result of the relief of the sanctions.

The long-term agreement signed between the two governments accelerates Iran's economic growth. The signing of a strategic agreement with Iran, which is in troubled relations with the US, has significant implications for China.

First of all, it is foreseen to increase China's presence in many different projects to be carried out in Iran. In the text of the agreement, some projects will bring change by making great touches to the lives of the Iranian people. Apart from this, Iran, which has problems with oil due to the sanctions imposed by the USA, receives support from China for the sale of oil through the agreement. This is one of the moves that will make Iran's economy prosper, albeit a little. In addition, China supports Iran's plan to rise in commercial position with the projects it will make to improve Iran's infrastructure. Thanks to the agreement, the influence and power of the USA in the region will be weakened. This agreement between China and Iran is considered a strong blow against the USA.

China, which has risen and developed in the economic field, has the second largest economy in the world. The breakthroughs made by China in the international arena contribute significantly to its economy and political power. China's agreement with Iran is one of these breakthroughs. This move made by Iran and China is a blow against the USA. It is predicted that the ongoing power competition between the USA and China will continue in the long run.

The fact that the USA does not take any steps in the Middle East and gives opportunity to its rivals

bölgedeki etkinliğini kaybettiği inancını güçlendirmektedir. Dünyanın yükselen gücü Çin'in Orta Doğu'da yapacağı hamleler, hedeflerini uygulaması açısından oldukça büyük önem taşımaktadır. Bu bölgeye girerek ABD'yle ekonomik anlamda karşı karşıya gelen Çin'in bir Orta Doğu ülkesi olan İran'la iş birliği yapması, ABD'nin İran üzerinde uygulamaya çalıştığı yaptırım kozunu elinden almaktadır.

Sonuç olarak, Çin'in attığı bu önemli adımlar, Orta Doğu'daki etkinliğini önemli ölçüde etkilemiştir ve küresel güç mücadelesindeki konumunu üst seviyeye taşımıştır. Çin'in bu hamleleri kendisine hedeflerine ulaşma konusunda başarı sağlayacak mı bilinmez fakat attığı adımların rakipleri üzerindeki etkisinin sarsıcı olduğu bir gerçektir.

strengthens China's belief that the USA has lost its influence in the region. The moves of China, the rising power of the world, in the Middle East are of great importance in terms of implementing its goals. By entering this region and confronting the USA economically, China's cooperation with Iran, a Middle Eastern country, takes away the sanctions that the USA is trying to impose on Iran.

As a result, these important steps taken by China significantly affected its effectiveness in the Middle East and raised its position in the global power struggle. It is not known whether these moves of China will bring him success in reaching his goals, but it is a fact that the impact of the steps taken on his rivals is shocking.

References:

- https://tasam.org/tr-TR/Icerik/53576/cin_orta_doguda_etkili_ve_temel_bir_oyuncu_olabilir_mi
<https://www.al-monitor.com/tr/contents/articles/originals/2019/11/iran-welcome-china-presence-middle-east.html>
<https://www.intell4.com/iranin-cin-ile-anlasmasi-bati-icin-kotu-haber-olabilir-haber-187696>

Süveyş Kanalı Krizi

The Crisis of Suez Canal

Fatma İnal
Meryem Alpar

Akdeniz'i Kızıldeniz'e bağlayan ve dünya deniz ticaretinin en önemli geçiş noktalarından biri olan Süveyş Kanalı'nda yaşanan bir gelişme tüm dünyada yankı uyandırdı. Japon Shoe Kisen Kaisha firmasına ait olan ve Tayvanlı Evergreen tarafından işletilen, Çin'den Hollanda'ya giden Ever Given adlı kargo gemisi, 23 Mart'ta rotadan çıkarak karaya oturmuştu. Karaya oturan konteyner gemisi Ever Given, küresel ticareti kısa süreliğine durdurarak 10 milyon doların üzerinde zarara sebep olmuştur. Gemiye kurtarma çalışmaları sonucu 29 Mart'ta gemi tekrar yüzdürülmüştür.

Ever Green konteyner gemisinin Süveyş Kanalı'nı kapatması, kanala alternatif ticaret yolları arayışlarını yeniden gündeme taşımıştır. Bu yazımızda İsrail-Birleşik Arap Emirlikleri ortak ticaret yolu projesi, Rusya'nın Arktik Bölge'deki ticaret yolu ve Çin'in Bir Kuşak Bir Yol projesi örneklerinden yola çıkarak Süveyş Kanalı'na alternatif ve rakip yeni ticaret yolları Süveyş'in önemini azaltır mı sorusunu cevaplamaya çalışacağız.

İsrail ve Birleşik Arap Emirlikleri'nin ilişkilerini normalleştirme kararı ile aralarındaki kara yolu, demiryolu ve boru hatları gibi taşımacılık yollarının yanı sıra deniz taşımacılığında da önemli planları bulunmaktadır. İlişkilerini normalleştirme kararı alan Birleşik Arap Emirlikleri ve İsrail'in, Akdeniz'deki Aşdod limanı ve Kızıldeniz'deki Eylat limanı arasında yeni bir nakliye kanalı inşası için görüşmeler yaptığı bildirilmiştir. Açılması planlanan kanal ise Akdeniz ile Körfez arasında Süveyş Kanalı dışında ikinci bir deniz ticareti yolu sağlama potansiyeline sahiptir.

An incident that took place in the Suez Canal, which connects the Mediterranean to the Red Sea and is one of the most important transit points of world maritime trade, resonated all over the world. The cargo ship Ever Given, which was owned by the Japanese Shoe Kisen Kaisha company and operated by the Taiwanese Evergreen, sailed from China to the Netherlands and ran aground on 23 March. The stranded container ship Ever Given ceased global trade for a short time, causing losses of over \$ 10 million. As a result of the efforts to rescue the ship, the ship was floated again on 29 March.

Closing the Suez Canal by the container ship Ever Given brought the search for alternative trade routes to the canal on the agenda again. In this article, we will try to answer the question of whether alternative new trade routes to the Suez Canal reduce the importance of Suez, based on the examples of the Israel-United Arab Emirates Joint Trade Route Project, Russia's trade route in the Arctic region and China's one-generation Road project.

Israel and the United Arab Emirates have important plans for maritime transport, as well as transport routes such as land, railways, and pipelines between them, with the decision to normalize relations. It has been reported that the United Arab Emirates and Israel, which have decided to normalize their relations, are negotiating the construction of a new shipping channel between the Port of Ashdod in the Mediterranean Sea and the Port of Eylat in the Red Sea. The planned canal has the potential to provide a second maritime trade route between the Mediterranean Sea and the Gulf, except for the Suez Canal.

İsrail ve Birleşik Arap Emirlikleri arasındaki Süveyş Kanalı'na alternatif deniz ticareti yolu projesi dışında Arktik Bölge'de de Rusya'nın projeleri bulunmaktadır. Küresel ısınma beraberinde eriyen buzullar başta Çin, Rusya ve ABD'nin yeni ticaret yolları ve doğal kaynak arayışının odak noktası oldu. Peki bu Arktik Bölgesi'nde bu kadar önemli ne var? Şimdi kısaca bir göz atalım.

Öncelikle Arktik bölgesi neresi? Arktik Bölgesi, Kuzey Kutup Dairesi temelinde ifade edilecekse; Rusya, Kanada, Danimarka, ABD, Norveç, İsveç, Finlandiya ve İzlanda topraklarının bir bölümünü kapsar. Bu bölge geniş Arktik olarak kabul edilir. Araştırma ve çatışma konusu olan Arktik bölgesi, çoğunlukla Arktik Okyanusu kıyılarıdır. Arktik Okyanusu'na kıyısı olan ülkeler ise Rusya, Kanada, ABD, Danimarka ve Norveç'tir. Yani jeopolitik konumu ve küresel iklim etkisi ile dünyanın kuzey kutbunda yeni bir ticaret ağı oluşabilir.

Asya ile Avrupa'yı birbirine bağlayan yeni bir ticaret ağı ve limanlar olabilir mi sorusuna yanıt oluşturan Kuzey Kutbu boyunca üç potansiyel rota vardır: Avrasya çevresindeki kuzeydoğu geçişi, Kuzey Amerika çevresindeki kuzeybatı geçişi ve Merkezi Arktik okyanus

Apart from the project of an alternative maritime trade route to the Suez Canal between Israel and the United Arab Emirates, Russia also has projects in the Arctic region. Melting glaciers along with global warming have become the focus of China, Russia, and the United States' search for new trade routes and natural resources. So, what is so important in this Arctic region? Now let's take a brief look.

First of all, where is the Arctic region? If the Arctic Region is to be expressed on the basis of the Arctic Circle; it covers part of the territory of Russia, Canada, Denmark, the USA, Norway, Sweden, Finland, and Iceland. This region is considered the broad Arctic. The Arctic region, which is the subject of research and conflict, is mostly the shores of the Arctic Ocean. Countries with a coast to the Arctic Ocean are Russia, Canada, the USA, Denmark, and Norway. In other words, a new trade network can be formed in the north pole of the world with its geopolitical position and global climate effect.

There are three potential routes across the North Pole that answer the question of whether there could be a new trade network and ports linking Asia and Europe: the northeastern pass around Eurasia, the northwest pass around

rotası. Bu yeni rotaların gelecekte dünya ekonomisini etkileyeceğini açıkça söyleyebiliriz.

Dünya ekonomisine hızla hakim olan Çin, "Kutup İpek Yolu" projesi ile Arktik Bölgesi'nde farklı rotalar arayışı içerisinde olduğunu kanıtlar niteliktedir. Kutup İpek Yolu (PRS) ise esas olarak Kuzey Kutup Dairesi'ni geçen ve Kuzey Amerika, Doğu Asya ve Batı Avrupa'nın üç ekonomik merkezini birbirine bağlayan Kuzeydoğu Geçidi, Kuzeybatı Geçidi ve Orta Geçidi içeren nakliye yollarını ifade eder. Çin, 2013 yılından beri gemilerini Kuzey Buz Yolu üzerinden Avrupa'ya göndermektedir. Vladimir Putin, 25 Nisan 2019'da Pekin'de düzenlenen 2. Kuşak ve Yol Forumu'nda, Kuzey Deniz Yolu'nu Çin'in İpek Yolu Projesiyle birleştirme ihtimalini değerlendirdiğini belirtmiştir. Böylece Doğu Asya'yı Avrupa'ya bağlayan küresel ve rekabetçi bir güzergâh olacağı vurgusunu da yapmıştır.

Sonuç olarak Süveyş Kanalı 1869 yılından beri deniz ticareti yolu olması nedeniyle stratejik bir öneme sahiptir. Asya ve Avrupa arasındaki deniz ticaretinde hem zamandan hem de ulaşım masraflarından tasarruf eden gemi şirketleri için de öneme sahiptir. Her ne kadar küresel ısınmanın Kuzey Buz denizinde yeni ticaret yollarının oluşturmaya başlaması, Rusya ve Çin'in manevra alanını genişleterek ticarete yeni bir yol oluşturmaya neden olsa da ya da İsrail ve Birleşik Arap Emirlikleri'nin alternatif deniz ticareti yolu planları olsa da Süveyş Kanalı Türkiye'nin de içinde bulunduğu Akdeniz havzası ile Güney ve Güneydoğu Asya arasındaki deniz taşımacılığı için stratejik önemini koruyacaktır.

North America, and the Central Arctic ocean route. We can clearly say that these new routes will affect the world economy in the future.

China, which is rapidly dominating the world economy, proves that it is seeking different routes in the Arctic region with the "Polar Silk Road" project. The Polar Silk Road (PRS) mainly refers to shipping routes that cross the Arctic Circle and include the Northeast pass, Northwest pass, and Central Pass, connecting the three economic centers of North America, East Asia, and Western Europe. China has been sending its ships to Europe via the northern ice route since 2013. Vladimir Putin stated at the 2nd Belt and Road Forum held in Beijing on April 25, 2019, the possibility of uniting the North Sea Road with China's Silk Road Project. Thus, he emphasized that it would be a global and competitive route connecting East Asia to Europe.

As a result, the Suez Canal has been of strategic importance because it has been a maritime trade route since 1869. It is also important for ship companies that save both time and transportation costs in maritime trade between Asia and Europe. Although global warming begins creating new trade routes in the Arctic Ocean, Russia, and causes China to create a new way to trade by expanding the maneuvering area or Israel and the United Arab Emirates maritime trade, while causing the way of alternative plans, though the Suez Canal and the Mediterranean basin, including Turkey, will retain its strategic importance for maritime transport between South and Southeast Asia.

References:

- <https://www.aa.com.tr/tr/dunya/misir-suveys-kanalinin-gunlerce-kapanmasina-yol-acan-gemiye-sorusturma-tamamlanana-kadar-alikoyacak/2195051>
<https://www.lojiport.com/d/other/arktik-yolu.jpg>
https://insamer.com/rsm/icerik/buyuk/icerik_2227.jpg

Lübnan Titanik Gibi Batıyor

Lebanon Is Sinking Like the Titanic

Seher Tortop
Refia Havva Bayır

Lübnan, Doğu Akdeniz kıyısında yer alan ve cumhuriyetle yönetilen Arap ve Orta Doğu ülkesidir. Başkenti Beyrut olan bu ülkenin tarihi çok eskilere dayanmaktadır. Lübnan'da resmi dil Arapçadır ve Lübnan halkının yaklaşık %40'ını Hristiyanlar oluşturmaktadır.

Birçok farklı kültürü bünyesinde barındıran Lübnan, diğer Orta Doğu ülkelerine göre daha ileri seviyededir ve barındırdığı kültürel miraslar ile de önemli bir turizm merkezidir.

Bunların aksine Lübnan, bölgesel çatışmalar, iç savaşlar, ekonomik krizler, siyasi iktidarsızlık ve Kovid-19 ile birlikte son yıllarda protestoların merkezi haline gelmiştir.

Lebanon is an Arab and Middle Eastern country located on the Eastern Mediterranean coast and governed by a republic. The history of this country, whose capital is Beirut, goes back a long way. The official language in Lebanon is Arabic and approximately 40% of the Lebanese people are Christians.

Lebanon is more advanced than other Middle Eastern countries, incorporating many different cultures and is an important tourism center with its cultural heritage.

On the contrary, Lebanon has become the center of protests in recent years with regional conflicts, civil wars, economic crises, political inability, and Covid-19.

1943 yılında bağımsızlığına kavuşan Lübnan, kurulduğu ilk yıllardan itibaren çeşitli sosyal yapısına rağmen, Ortadoğu'da barışın egemen olduğu ülkelerden biriydi, fakat çok geçmeden kendini yine savaşın içinde bulmuştur.

1967 Arap-İsrail savaşında Filistin'de kurulan Filistin Kurtuluş Örgütü (FKÖ)'nün Ürdün'de yenilmesi ve birçok Filistinli'nin Lübnan'a yerleşmesi ile ülkede karışıklıklar başladı. 1970 yılında Lübnan'a yerleşen FKÖ, İsrail ile mücadelesine burada devam etti. Birçok Filistinliyi ülkesine alan Lübnan, buna ek olarak bir de ülke içindeki Müslüman-Hristiyan çatışmalarına maruz kalmıştır. Ülkede Müslümanların üstünlüğü elde etmesi ile başlayan mücadele, 1975 yılından itibaren iç savaşa dönüştü.

Filistinliler ile Lübnanlı gruplar arasında mezhepsel çatışmalar başladı. 1976 yılında yapılan Riyad toplantısında alınan kararlar neticesinde FKÖ'nün Lübnan'da kalmaya devam etmesi ve Lübnan'ın egemenliğine saygı göstermesi kararı alındı. Fakat, FKÖ bu kararları kabul etmemiş ve faaliyetlerine devam etmiş, sonunda İsrail'in Beyrut'u işgali ile FKÖ 1982 yılında Lübnan'ı terk etmek zorunda kalmıştır.

Lebanon, which gained its independence in 1943, was one of the countries where peace prevailed in the Middle East, despite its various social structure since its establishment, but soon found itself in war again.

Disorder started in the country with the defeat of the Palestine Liberation Organization (PLO), which was established in Palestine during the 1967 Arab-Israel war, in Jordan, and many Palestinians settled in Lebanon.

The PLO, which settled in Lebanon in 1970, continued its fight against Israel in Lebanon. Lebanon, which took many Palestinians into its country, was also exposed to Muslim-Christian conflicts within the country. The struggle that started with Muslim supremacy in the country turned into a civil war since 1975.

Sectarian conflicts broke out between Palestinians and Lebanese groups. As a result of the decisions taken at the Riyadh meeting held in 1976, it was decided that the PLO will continue to stay in Lebanon and respect Lebanon's sovereignty. However, the PLO did not accept these decisions and continued its activities. Eventually, the PLO had to leave Lebanon in 1982 with the Israeli invasion of Beirut.

Tüm bunlar Müslüman-Hristiyan çatışmasını durdurmaya yetmedi. 1989 yılında FKÖ tekrar Lübnan'a yerleşmeye başladı. 1991 yılına gelindiğinde geriye 15 yıllık yıkım, maddi hasar ve binlerce can kaybı yaşanan bir Lübnan kalmıştır. 15 yıl süren (1975-1990) yıkıcı bir iç savaşın ardından Lübnan, 2005 yılı itibariyle, İsrail-Lübnan kriziyle karşı karşıya kalmıştır. Hizbullah örgütünün başlattığı bu kriz İsrail'in özellikle başkent Beyrut ve Lübnan'ın güney kısmına yaptığı hava saldırıları ile ciddi hasara sebep olmuştur. Kriz, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin müdahalesi ile son bulmuştur.

Geçmişinde, çatışmalara ve iç savaflara tanık olan Lübnan, 4 Ağustos 2020 tarihinde Beyrut Limanı'nda gerçekleşen patlamayla bir kez daha sarsılmıştır. Patlamanın sebebinin yıllar önce limanda el konulan ve depolanan 2.750 ton amonyum nitrata bağlı olduğunu açıklayan Lübnan Gümrük Genel Müdürü Badri Daher, patlayıcı maddelerin limandan çıkartılmasını talep ettiklerini fakat karşılık alamadıklarını ifade etmiştir.

İki farklı patlamanın yaşandığı Lübnan'da, Beyrut limanındakine göre daha şiddetli olan ikinci patlama 140 metre genişliğinde bir

All these were not enough to stop the Muslim-Christian conflict. In 1989, the PLO started to settle in Lebanon again. By 1991, 15 years of destruction, property damage and thousands of casualties remained in Lebanon. Following a devastating civil war, Lebanon faced the Israel-Lebanon crisis as of 2005. This crisis, initiated by the Hezbollah organization, caused serious damage with the airstrikes of Israel, especially in the capital Beirut and the southern part of Lebanon. The crisis ended with the intervention of the United Nations Security Council.

Witnessing conflicts and civil wars in its past, Lebanon was once again shaken by the explosion in the Port of Beirut on 4 August 2020. Explaining that the cause of the explosion was due to 2,750 tons of ammonium nitrate seized and stored in the port years ago, Lebanese Customs General Manager Badri Daher stated that they demanded the explosives to be taken out of the port, but they could not get a response.

In Lebanon, where two different explosions took place, the second explosion, which was more severe than the first in the Beirut port, resulted in the formation of a 140-meter wide crater. The shock wave resulting from the explosion was felt even from the island of Cyprus, 240 kilom-

krater oluşmasına sebep olmuştur. Patlama sonucu oluşan şok dalgası 240 km uzaklıktaki Kıbrıs Adasından dahi hissedilmiştir. Patlamanın yaklaşık 10 km yakınında bulunan tüm yapılara zarar verdiği belirtilmiştir. Patlamanın verdiği zararın da yaklaşık 10-15 milyar dolara yakın olduğu biliniyor.

Lübnan liberal ekonomi ve siyaset anlayışıyla diğer Orta Doğu ülkeleri arasında farklı bir konuma sahiptir. Lübnan, anayasasının resmi olarak tanıdığı 18 farklı mezhep grubunu içinde barındıran ve dini kimliklere dayanan bir siyasi yapı üzerine kurulmuştur. Lübnan, kuruluşundan itibaren Doğu Akdeniz'deki konumu ve İsrail-Suriye arasındaki tampon bölge özelliği ile bölgedeki ve bölge dışındaki aktörlerin de ilgi odağı olmuştur. Birçok ülke ve bölgesel siyasi hareket Lübnan'ın iç yapısını kullanarak, ülkenin siyasi yapısında etkin olmuştur.

1975-1990 yılları arasında yaşanan iç savaşın ardından, 2006'da gerçekleşen Lübnan Savaşı, Hizbullah, ABD ve Suriye gibi ülkelerin dışardan gelen müdahaleleri, Lübnan siyasi ve toplum yapısını ciddi şekilde zedelemiştir. Yıllar içinde kurulan birçok hükümet, tarafların

eters away. It is stated that the explosion caused damage to all structures within 10 kilometers of it. It is known that the damage caused by the explosion is approximately 10-15 billion dollars.

Lebanon has a different position among other Middle Eastern countries with its liberal understanding of economy and politics. Lebanon is founded on a political structure based on religious identities and includes 18 different denominational groups officially recognized by its constitution. Since its establishment, Lebanon has been the focus of attention of the actors in the region and outside the region, with its location in the Eastern Mediterranean and its buffer zone feature between Israel and Syria. Many countries and regional political movements have been active in the political structure of the country by using the internal structure of Lebanon. Following the civil war between 1975-1990, the Lebanese War in 2006, Hezbollah, the external interventions of countries such as the USA and Syria, seriously damaged the political and social structure of Lebanon. Many governments established over the years have resigned because of the disputes of the parties, and a stable political administration has not been established in the country.

anlaşmazlıkları yüzünden istifa etmiş, ülkede istikrarlı bir siyasi yönetim kurulamamıştır.

Lübnan Savaşı Lübnan'daki iç sorunları çözmemiş, tam tersine farklılıkların daha da derinleşmesine yol açmıştır. Özellikle Suriye'nin Lübnan'dan çekilmesiyle belirginleşen saflar, Lübnan'ın siyasi arenasını iki düşman blokun mücadelesine çevirmiştir. Eski Başbakan Refik Hariri'nin öldürülmesinin ardından oluşan bu bloklar, Refik Hariri'nin oğlu Saad Hariri'nin başında olduğu Gelecek Hareketi ve Hizbullah arasında gerçekleşen, yıllar süren ve hâlâ devam eden bu anlaşmazlıklar istikrarlı bir siyasi düzenin oluşmasına engel olmaktadır. Kısacası, Lübnan'da bugün yaşanan siyasi kriz temelde güç paylaşımı ile ilgilidir.

Lübnan'ının günümüzdeki siyasi durumu geçmişten çok da farklı değil. Son olarak 2019 yılının son aylarında başlayan ve yaklaşık 3 ay devam eden protestolar, devletin zaten ekonomik kriz sebebiyle zor durumda olan halktan WhatsApp üzerinden de aylık 6 dolar vergi almak istemesiyle başlamıştır. 2 milyonun üzerinde insanın katıldığı protestoların sona ermemesi üzerine hükümet istifa etmiştir.

Hariri hükûmetinin istifasından sonra akademisyen Hassan Diyab liderliğinde 20 bakanlı bir hükûmet kuruldu. Hassan Diyab hükûmeti Hizbullah'a yakınlığından dolayı eleştirilerin odağı haline geldi. Beyrut'ta gerçekleşen patlamanın ardından, Hassan Diyab hükûmeti istifa etti.

Olayı protesto eden halk hükûmeti ihmalkârlıkla suçluyor. Ülkedeki ekonomik krize ve halkın hayat pahalılığını protesto etmek için meydanlara dökülmesine rağmen egemen siyasi sınıflar ve partiler, 7 aydır kurulması beklenen yeni hükûmetteki paylaşım konusunda anlaşmazlık yaşıyor.

1975-1990 yıllarındaki iç savaştan bu yana toparlanamayan Lübnan ekonomisi, yaşanan patlamalar, hükûmetin borçlarını ödeyememesi, ülkenin para biriminin değer kaybetmesi, halkın

The Lebanon War did not solve the internal problems in Lebanon, on the contrary, it led to the deepening of the differences. The sides, which became evident especially with the withdrawal of Syria from Lebanon, turned the political arena of Lebanon into the struggle of two enemy blocs. These blocks emerged after the murder of former Prime Minister Rafik Hariri, and the ongoing conflicts between Hezbollah and the Future Movement led by Saad Hariri, the son of Rafik Hariri, prevent the formation of a stable political order. In short, the current political crisis in Lebanon is basically about power sharing.

The current political situation of Lebanon is not that different from the past. The protests, which started in the last months of 2019 and lasted for about 3 months, started with the government's request to collect 6 dollars of tax per month via WhatsApp from the people who were already in a difficult situation due to the economic crisis. The government resigned after the protests, in which over 2 million people participated, did not come to an end.

After the resignation of the Hariri government, a government of 20 ministers was formed under the leadership of academic Hassan Diyab. The Hassan Diyab government has become the focus of criticism due to its closeness to the Hezbollah. After the explosion in Beirut, the government of Hassan Diyab resigned. The people protesting the incident accuse the government of negligence. Despite the economic crisis in the country and the people taking to the streets to protest the cost of living, the ruling political classes and parties have been in disagreement over the division in the new government, which is expected to be established for 7 months.

The Lebanese economy, which has not been able to recover since the civil war in 1975-1990, the explosions, the government's inability to pay its debts, the depreciation of the country's currency, the inability of the people to access their deposits in banks, and the high prices in

bankalardaki mevduatlarına ulaşamaması ve piyasadaki yüksek fiyatlar ülkedeki yoksulluk ile birlikte Lübnan'ı ekonomik olarak zorlamaktadır.

Lübnan lirası, Merkez Bankasının kuru sabit tutmasına rağmen, bankalarda ve karaborsada değer kaybıyla farklı fiyatlardan işlem görmektedir. Dolarla işlem gören yakıt maddesi teminindeki sıkıntılar nedeniyle de ülkede uzun süreli elektrik kesintileri yaşanmaktadır. 2020 yılında ortaya çıkan Kovid-19 ile birlikte bu sıkıntılar daha da artmış, ekonomik kriz ile birçok hastane kapanmıştır. Ülkedeki ekonomik krizin nedeni olarak siyasi güçler ile yöneticileri gören halk, uzun yıllardır iktidarı paylaşan mezhepsel siyasi partilerin yer almadığı ve teknokratlardan oluşan küçültülmüş bir hükûmetin kurulmasını talep ediyor. Lübnan'da suların nasıl durulanacağı ise hâlâ merak konusu.

the market, together with the poverty in the country, make Lebanon economically difficult.

Although the Central Bank kept the exchange rate constant, the Lebanese lira is traded at different prices with depreciation in banks and on the black market. Long-term power outages are also experienced in the country due to the difficulties in the supply of fuel traded in dollars. With the Covid-19 that emerged in 2020, these problems increased, and many hospitals were closed due to the economic crisis.

Seeing the political forces and the rulers as the cause of the economic crisis in the country, the people demand the establishment of a diminished government consisting of technocrats and no sectarian political parties that have shared power for many years. How to rinse the water in Lebanon is still a matter of curiosity.

References:

- <https://ipi.media/press-freedom-in-lebanon-under-threat/>
- <https://www.bbc.com/news/world-middle-east-53390108>
- https://trthaberstatic.cdn.wp.trt.com.tr/resimler/1538000/lubnan-protesto-aa-1538105_2.jpg
- https://trthaberstatic.cdn.wp.trt.com.tr/resimler/1536000/lubnan-protesto-reuters-1536282_2.jpg
- <https://www.bbc.com/news/explainers-53664064>

Kitap İncelemesi Book Review

Machiavelli'nin PRENS'i Machiavelli's THE PRINCE

Talha Çağman

Bu yazının konusu Niccolò Machiavelli'nin yazdığı "Prens" ve bir devleti yönetme konusundaki görüşleri hakkında olacaktır. Machiavelli, etkili bir 15. yüzyıl siyasi düşünürü ve diplomatıydı.

Kısa incelemesinin amacı yeni prenslere ve yöneticilere rehberlik etmektir. Yöneticilerin nasıl davranması gerektiğine dair teorileri genellikle adaletsiz ve acımasız olarak görülür. Nitekim, Prens'te birkaç kez Machiavelli, prenslere devletin hayatta kalmasını sağlamak için savaşmaktan, yalan söylemekten ve halkı ezmekten korkmamalarını tavsiye ediyor. Machiavelli, devletin hayatta kalmasının tüm eylemleri onayladığını söyleyerek bu argümanını savunuyor.

Bu eylemleri daha büyük bir çatışmanın önleyicisi olarak görüyor. Machiavelli, Prens boyunca halka yönelik gereksiz ve sınırsız zulmün, halkın huzursuzluğuna ve prensin tahttan indirilmesine neden olacağını, bu nedenle önlenmesi gerektiğini söylüyor. Dahası Machiavelli, yöneticilere cömertlik gibi erdemleri devletin hedeflerine uydukları sürece korumalarını tavsiye ederek, iyi bir yöneticinin söz konusu erdemleri ne zaman terk edeceğini de bilmesi gerektiğini söylüyor.

"İkisi birden olamıyorsanız, korkulmak sevilmekten daha iyidir ama her ne pahasına olursa olsun nefret edilmekten kaçının" diyen Machiavelli, yine ılımlı olmayı tavsiye ediyor ve devletin hayatta kalmasını sağlamak için güç ve baskı kullanmanın gerekliliğine işaret ediyor.

Machiavelli'nin hayatta kalmaya bu kadar

The topic of this article is "The Prince" authored by Niccolò Machiavelli and his views on ruling a state. Machiavelli was an influential 15th-century political thinker and diplomat.

The aim of his short treatise was to guide new princes and rulers. His theories on how rulers should act are often seen as unjust and cruel. Indeed, on several occasions in The Prince, Machiavelli advises princes to do not be afraid of waging war, telling lies and oppressing the population to secure the state's survival. Machiavelli defends this argument, saying that the survival of the state endorses all actions.

He sees these actions as a preventative to a greater conflict. Throughout the Prince, Machiavelli says that unnecessary and boundless cruelty towards the populace will result in public unrest and dethronement of the prince, thus should be avoided. Moreover, Machiavelli advised rulers to uphold virtues such as generosity as long as they suit the state's goals, saying that a good ruler needs to know when to abandon the said virtues.

Stating "If you cannot be both, it is better to be feared than loved but avoid being hated at all costs" Machiavelli again preaches moderation and points out the necessity of using force and coercion to ensure the state's survival.

The reason for Machiavelli's focus on survival is related to the era that he lived. 15th century Italy was a political turmoil with ever-changing city-states constantly warring with each other, so he wanted to offer his experience to the rul-

odaklanmasının nedeni yaşadığı dönemle ilgilidir. 15. yüzyıl İtalya'sı sürekli değişen, şehir devletlerinin birbirleriyle durmadan savaştığı siyasi bir kargaşaydı. Bu nedenle deneyimini bölgeye istikrar getirebileceğini düşündüğü yöneticilere sunmak istedi.

Machiavelli, erdemli bir lider olmanın başarının anahtarı olduğu fikrine meydan okuyarak ve sert gerçekleri ele alan bir yol önererek, siyasette bir Rönesans başlattı. Eserleri, kötülüğü teşvik ettiği için kilise tarafından yasaklanacaktı ancak bugün modern siyaset biliminin babası olarak kabul ediliyor.

ers he thought could bring stability to the region.

By challenging the notion of being a virtuous leader was the key to success and proposing a way that dealt with harsh truths, Machiavelli started a Renaissance in politics. His works were going to be banned by the church for promoting evil, yet today, he is recognized as the father of modern political science.

References:

<https://www.mentalfloss.com/article/560338/niccolo-machiavelli-facts>
<https://www.history.com/topics/renaissance/machiavelli>

Terimler Sözlüğü

IR Glossary

Yabancılaşma

Alienation

Seher Tortop

Yabancılaşma, belli koşullarda insanın kendisini toplumdan soyutlaması ve kendini toplumda yabancı hissetmesi olarak tanımlanabilir. Hegel, tam da bu anlamıyla yabancılaşmayı kullanan ilk kişidir. Marx ise yabancılaşma kavramını daha farklı boyutlara getirmiştir. 1844 yılında yazdığı “El Yazmaları”nda yabancılaşma kavramını dört farklı boyutta ele alan Marx, insanın emek süreciyle, ürünüyle, türüyle ve diğer insanlarla olan ilişkisini ve yabancılaşmasını açıklamıştır.

Üretim insanı diğer türlerden ayıran ve ona ait bir özelliktir. Marx’a göre eğer üretim özgürce gerçekleştirilemezse yabancılaşmış emek ortaya çıkar. Yabancılaşmış emek de işçiyi sömürür ve onu esiri yapar. Böylece, işçinin ürettiği şeye verdiği emek işçiye yabancılaşır.

İnsan her ne kadar üretimin asıl öznesi olsa da aslında ürettiği kendine ait değildir. Kişinin kendisine yararı olmayan bir şeyi üretmesi, kendinin güç kaybetmesine ve ürettiği şeyi alan kişiye güç katmasına sebep olur. Bu nedenle kişiyle ürün arasında yabancılaşma oluşur.

Artık kendi için değil başkaları için üreten insan sadece kendi varlığını sürdürmeye çalışan insan olmuştur. Bu yüzden bu insan artık kendi türüne de yabancıdır.

Kişinin kendi emeğinden bir ürün yaratması ve bunu başkasına yapacağını biliyor olması, gücü veya ürünü verdiği insanla arasında

Alienation can be defined as a person’s isolation from society and feeling himself/ herself out of society under certain conditions. Hegel was the first to use alienation in this very sense. On the other hand, Marx brought the concept of alienation to different dimensions.

In his “Economic and Philosophic Manuscripts” written in 1844, Marx, who dealt with the concept of alienation in four different dimensions, explained the relationship and alienation of man with the labor process, product, species, and other people.

Production is a feature that distinguishes human from other species and belongs to him/her. According to Marx, if production cannot be carried out freely, alienated labor arises. Alienated labor also exploits the worker and makes him a prisoner. Thus, the labor that the worker gives to what he/she produces becomes alienated to the worker.

Although human beings are the main care of production, actually what they produce is not their own. When a person produces something that is not useful to him/her, this means the person loses power and adds strength to the person who receives what he/she produces. For this reason, alienation occurs between the person and the product.

The human who produces not for himself/herself but for others has become a person who only tries to maintain his/her own existence. Therefore, this person is now alien to his/her own kind.

yabancılaşma doğurur. Biri hayatını sürdürmek için tüm hayatını çalışmakla geçirirken diğeri üretmekle zaman kaybetmediği ürünüyle keyifli vakit geçirmektedir.

Yabancılaşma, tüketimin artması ile aynı oranda artacaktır. Hayatta kalmaya çalışan ve kendisine yabancılaşan insan da farkında olmadan kapitalizmi ve üretimini satın alan kişiyi besleyecektir.

Her bir emek bir hayat barındırır ve paha biçilemezdir. Tüm emeklerin karşılık bulması dileğiyle tüm emektarların 1 Mayıs İşçi Bayramı kutlu olsun.

The fact that a person creates a product from his/her own labor and knows that he/she will do it for someone else, creates alienation between the person whom he/she gives power or product to. While one of them spends his/her whole life working in order to survive, the other spends a pleasant time with his/her product that he/she doesn't waste time producing.

Alienation will increase at the same rate as consumption increases. The person who tries to survive and becomes alienated from himself/herself will unwittingly feed the person who buys capitalism and its production.

Each labor contains a life and is priceless. Hope that all efforts will be rewarded, Happy May 1st Labor Day to all laborers.

References:

<https://demoskratia.org/marxs-conception-of-alienation-7e9d47b78220>

<https://www.milliyet.com.tr/gundem/1-mayis-sozleri-mesajlari-1-mayis-isci-bayrami-gorselleri-6202247>

Türk Dış Politikası Turkish Foreign Policy

Muhammed Ulanmış

31 Mart 2021- Mevlüt Çavuşoğlu Avrupa Konseyi Parlamenter Meclisi (AKPM) Başkanı Rik Daems ile Ankara'da bir görüşme gerçekleştirdi ve Deams'i, bu göreve yeniden seçilmesi nedeniyle tebrik etti.

1 Nisan 2021- Mevlüt Çavuşoğlu Ankara'da Afganistan Cumhurbaşkanı Eski Birinci Yardımcısı Mareşal Abdul Raşid Dostum'la barış süreci ile Afganistan'daki Türksoyluların durumunun değerlendirildiği bir görüşme gerçekleştirdi.

7 Nisan 2021- Mevlüt Çavuşoğlu video konferans yöntemiyle düzenlenen Gelişen Sekiz Ülke (D-8) Dışişleri Bakanları Konseyi toplantısına katıldı ve Dönem Başkanlığını devrettiğimiz Bangladeş'e başarılar diledi.

8 April 2021- Mevlüt Çavuşoğlu Kuveyt Devleti Dışişleri Bakanı ve Kabine İşlerinden Sorumlu Devlet Bakanı Şeyh Dr. Ahmed Nasır El-Muhammed El-Sabah'la Ankara'da bir görüşme gerçekleştirdi.

12 Nisan 2021- Mevlüt Çavuşoğlu Libya Dışişleri Bakanı Necla Manguş ile görüştü. Sayın Bakanımız görüşmede Türkiye-Libya dostluğunun ve iş birliğinin güçlendirilmesine yönelik ortak kararlılığımızı vurguladığını ve bu tarihi süreçte kardeş Libya'ya desteğimizin devam edeceğini kaydetti.

13 Nisan 2021- Mevlüt Çavuşoğlu Malta Cumhuriyeti Dışişleri ve Avrupa İşleri Bakanı Evarist Bartolo'yla Ankara'da bir görüşme gerçekleştirdi. Görüşmede Libya, Kıbrıs ve Doğu Akdeniz'deki son gelişmeler, Türkiye-Avru-

March 31, 2021- Mevlüt Çavuşoğlu held a meeting with Rik Daems, President of the Parliamentary Assembly of the Council of Europe (PACE) in Ankara and congratulated him on his re-election to this post.

April 1, 2021- Mevlüt Çavuşoğlu held a meeting with Former First Vice President of Afghanistan Marshal Abdul Raşid Dostum in Ankara, where the peace process and the situation of Turkish origin people in Afghanistan were evaluated.

April 7, 2021- Mevlüt Çavuşoğlu participated in the meeting of the Council of Ministers of Foreign Affairs of the Developing Eight Countries (D-8) held by video conferencing method and wished success to Bangladesh, to which we handed over the Presidency.

April 8, 2021- Mevlüt Çavuşoğlu, Minister of Foreign Affairs of the State of Kuwait and Minister of State for Cabinet Affairs Sheikh Dr. Ahmed Nasir had a meeting with Al-Muhammed El-Sabah in Ankara.

April 12, 2021- Mevlüt Çavuşoğlu met with Libyan Foreign Minister Necla Manguş. In the meeting, Minister Davutoğlu stressed our shared commitment to strengthen Turkey-Libya friendship and cooperation, and noted that we will continue to support our Libyan brothers in this historic process.

April 13, 2021- Mevlüt Çavuşoğlu met with Evarist Bartolo, Minister of Foreign Affairs and European Affairs of the Republic of Malta in Ankara. During the meeting, the latest developments in Libya, Cyprus and the Eastern

pa Birliği ilişkileri, firmalarımızın Malta'daki yatırımları, İş Konseyi'nin toplanması ile sağlık alanı dahil iş birliği imkanları ele alındı.

14 Nisan 2021- Mevlüt Çavuşoğlu Kuzey Atlantik Antlaşması Örgütü (NATO) Konseyi Toplantısına katılmak üzere 14 Nisan 2021 tarihinde Brüksel'i ziyaret etti.

15 Nisan 2021- Mevlüt Çavuşoğlu Yunanistan Dışişleri Bakanı Nikos Dendias'la Ankara'da bir görüşme gerçekleştirdi. Bakan ikili meseleleri, soydaşlarımızın sorunlarını, terörle mücadele, göç ve bölgesel konuları görüştüklerini, Yunan mevkidaşıyla diyalogun sürdürülmesi konusunda mutabık kaldıklarını ve Yunanistan'dan daha samimi ve yapıcı bir tutum beklediğimizi vurguladı.

16 Nisan 2021- Bakan Çavuşoğlu Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ni (KKTC) ziyaret etti. Lefkoşa'da ilk olarak KKTC Dışişleri Bakanı Tahsin Ertuğruloğlu'yla bir araya geldi ve Kıbrıs ve Doğu Akdeniz'deki son gelişmeleri değerlendirdikleri bir görüşme gerçekleştirdi.

23 Nisan 2021- Mevlüt Çavuşoğlu İstanbul'da Türkiye-Afganistan-Pakistan Dışişleri Bakanları Üçlü Toplantısı'na katıldı. Çavuşoğlu Afganistan'a desteğimizi vurguladı.

27-29 Nisan 2021- Mevlüt Çavuşoğlu, Ersin Tatar ile Kıbrıs Meselesine İlişkin 5+BM Toplantısına Katılmak üzere İsviçre'ye gitti.

Mediterranean, Turkey-European Union relations, our investment companies in Malta Business Council, including the collection of health cooperation opportunities were discussed.

April 14, 2021- Minister Çavuşoğlu visited Brussels on 14 April 2021 to attend the North Atlantic Treaty Organization (NATO) Council Meeting.

April 15, 2021- Minister Çavuşoğlu met with Foreign Minister Nikos Dendias of Greece. He emphasized that they discussed bilateral issues, the problems of our cognates, the fight against terrorism, immigration, and regional issues, that they agreed to continue the dialogue with their Greek counterpart, and that we expect a more sincere and constructive attitude from Greece.

April 16, 2021- Minister Çavuşoğlu visited the Northern Cyprus. He first met with TRNC Foreign Minister Tahsin Ertuğruloğlu in Nicosia and held a meeting where they evaluated the latest developments in Cyprus and the Eastern Mediterranean.

April 23, 2021- Mevlüt Çavuşoğlu attended the Trilateral Meeting of the Foreign Ministers of Turkey-Afghanistan-Pakistan in Istanbul. Çavuşoğlu emphasized our support for Afghanistan.

April 27-29, 2021- Mevlüt Çavuşoğlu went to Switzerland to attend the 5 + UN Meeting on the Cyprus Issue with Ersin Tatar.

References:

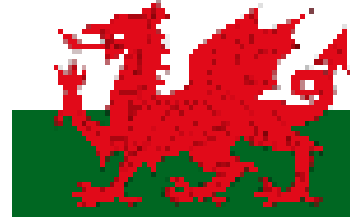
<https://www.aa.com.tr/tr/analiz/gorus-kovid-19-sonrasi-turkiyenin-dis-politika-perspektifi/1829826>

Seimler Current Elections

Presidential elections of the Syrian Arab Republic
(May 26, 2021)

Suriye Arap Cumhuriyeti başkanlık seimleri
(26 Mayıs 2021)

Election for National Assembly for Wales
(May 6, 2021)

Galler Milli Meclisi seimi
(6 Mayıs 2021)

Getiğimiz Ayın Seim Sonuçları Last Month's Election Results

In the first round of the presidential elections in Peru, Pedro Castillo is ahead with 16.3 percent. In second place is Hernando de Soto with 13.5 percent of the vote. The second round of presidential elections, in which the two candidates with the most votes will compete again, will be held on June 6.

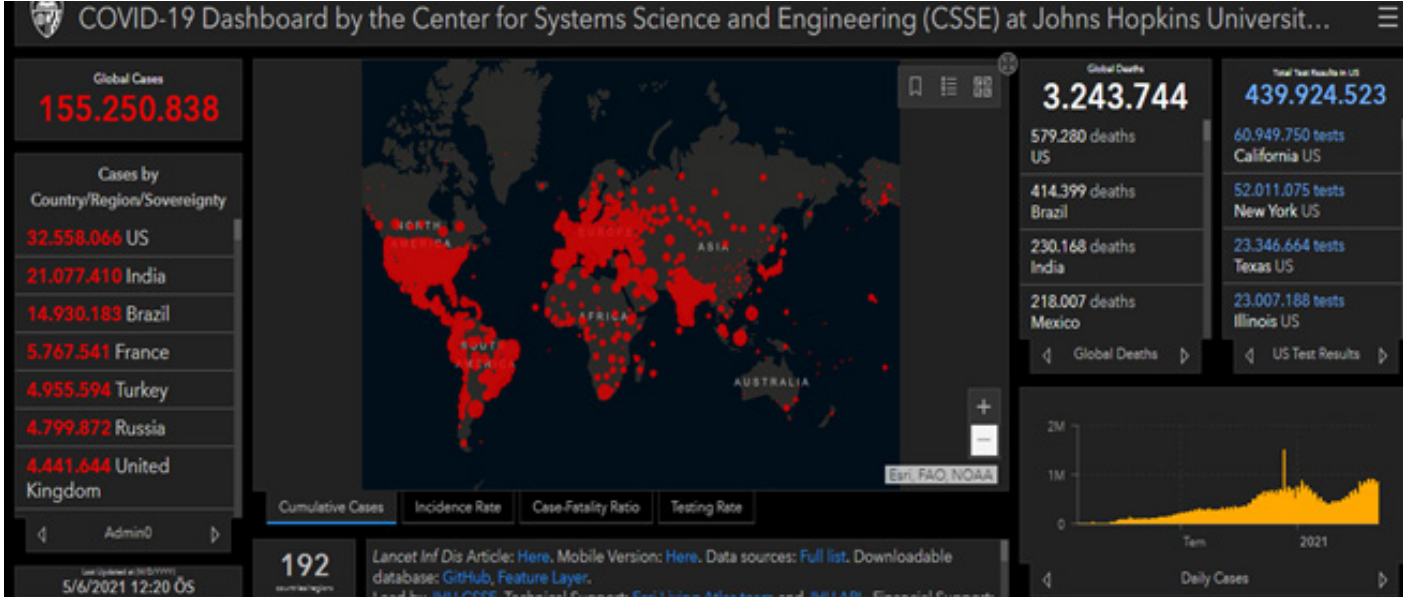
Peru'da başkanlık seimlerinin birinci turunda Pedro Castillo yüzde 16,3 ile önde görünmektedir. İkinci sırada yüzde 13,5 oy ile Hernando de Soto var. En çok oyu alan iki adayın yeniden yarışacağı ikinci tur başkanlık seimi ise 6 Haziran'da yapılacaktır.

In Albania's general elections, the ruling Socialist Party won 48.56% of the vote, winning 73 deputies in the 140-seat parliament.

Arnavutluk'ta yapılan genel seimlerde mevcut iktidar olan Sosyalist Partisi yüzde 48,56 oy alarak 140 sandalyeli mecliste 73 milletvekili kazanarak seimin galibi oldu.

Covid-19

Toplam vaka sayısı: 155.250.838

Toplam iyileşen hasta sayısı: 91.686.131

Toplam ölüm sayısı: 3.243.744

En çok vaka sayısına sahip 3 ülke:

1. ABD (32.558.066)
2. Hindistan (21.077.410)
3. Brezilya (14.930.183)

Güncel bilgi için

<https://coronavirus.jhu.edu/map.html> adresini ziyaret ediniz.

Total number of cases: 155.250.838

Total number of recovered patients: 91.686.131

Total number of deaths: 3.243.744

Top three countries with highest number of cases:

1. US (32.558.066)
2. India (21.077.410)
3. Brazil (14.930.183)

For updated information, please visit

<https://coronavirus.jhu.edu/map.html>

